

velvillige Støtte til Gennemførelsen af den paagældende Ændring i Lovforslaget, hvilket mine Partifæller og jeg i øvrigt meget gerne efter en kort og velvillig Udvalgsbehandling ser ophøjet til Lov endnu i denne Samling.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra samtlige Ordførere, og tør vel derfor fremdeles have den Tro og det Haab, at Forslaget bliver gennemført i denne Samling. Der er af nogle Ordførere udtalt en Beklagelse over, at der er levnet dette Ting saa kort Tid til Behandling af Lovforslaget, og jeg kan ikke nægte, at den Tid, der er levnet det høje Ting, er kort. Men Skylden er efter min Mening ikke min. Jeg har ikke kunnet fremsætte Lovforslaget hurtigere, end sket er, hvis det skulde fremsættes i denne Samling, og at det ikke heller kunde komme hurtigere til Ministeriet, end sket er, tror jeg ogsaa, man vil kunne forstaa, naar man erindrer, at Bevillingen til Udarbejdelsen af Planerne først blev vedtaget paa Finansloven for forrige Aar. Naar man ser hen hertil, maa man indrømme, at det Arbejde, der er gjort for at fremme Sagen, saavel fra Højskolens som fra Ministeriets Side, er udført saa hurtigt, at det neppe kunde gøres hurtigere.

Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) mente, at man maatte stole paa de Oplysninger og de Krav, der var fremsatte, fordi man ikke her kunde komme til Bunds i, hvorvidt de Udvidelser o. s. v., der foreslaas, er tilstrækkelige. Jeg maa hertil sige, at Forholdet er ikke det, at Landbohøjskolen kun har haft denne korte Tid til Udarbejdelsen af dette Forslag, men et Forslag om Udvidelse af Landbohøjskolen har foreligget i de sidste 9 Aar, uden at det dog har været optaget til endelig Forhandling mellem Ministeriet og Landbohøjskolen, fordi man ikke har troet det opportunt at fremsætte et saadant Forslag for Rigsdagen. Naar man tager alt dette i Betragtning, tror jeg, at man kan være ganske paa den sikre Side, naar man siger, at det Forslag, som er fremkommet fra Landbohøjskolen, paa alle Punkter er saa indgaaende overvejet, at man neppe har nogen som helst Grund til

at befrygte, at der ikke skulde være taget alle mulige skønsomme Hensyn, og det er ogsaa ud fra denne Betragtning, at jeg i det hele har turdet inklude mig paa at fremsætte et saadant Lovforslag for Rigsdagen paa et saa sent Tidspunkt. Jeg havde den Tro, at naar jeg udtog Undervisningens Udvidelse, som jeg meget godt forstod, at Rigsdagen vilde have noget længere Tid til at beskæftige sig med, kunde det med de Oplysninger, der ledsager Lovforslaget, lade sig gøre at fremsætte Forslaget, og det viser sig ogsaa, at i det store og hele giver man Forslaget sin Tilslutning ud fra de samme Betragtninger.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) benyttede en Udtalelse, der er faldet i det andet høje Ting om, at Udgifterne ikke skræmmede. Jeg tiltræder denne Udtalelse, og jeg har heller ikke hørt, at der her i Landstinget er fremkommet nogen Udtalelse, som modsagde den Betragtning. Lige saa mærkværdigt, som det er, at der er gaaet saa lang Tid, inden man har faaet et saadant Forslag fremsat, lige saa forunderligt er det, havde jeg nær sagt, at naar endelig Lovforslaget kommer paa det Tidspunkt, hvor det nu kommer, og hvor Udgifterne omtrent bliver fordoblet, saa vinder det Tilslutning fra samtlige Partiers Side, i Erkendelse af, at Forholdene ude paa Landbohøjskolen er saadanne, at det ikke lader sig gøre længere at udsætte Tidspunktet for en Udvidelse af Bygningerne og i Forbindelse dermed en senere Udvidelse af selve Undervisningen. Og det er mig i høj Grad glædeligt at gøre den Opdagelse, thi jeg har den Opfattelse, at Landbohøjskolen — om det er, fordi den har været beskeden, skal jeg ikke kunne sige — er blevet noget stiftmoderlig behandlet i de sidste Aaringer, og derom tror jeg, vi nu fra alle Sider er enige. Men lad alt det ligge. Nu for Øjeblikket lader det til, at det virkelig er gaaet op for begge Rigsdagens Ting, at nu skal man først gøre, hvad der kan gøres, for at skaffe saadanne ydre Betingelser, at Undervisningen derude kan blive saa god som muligt, og naar man har gjort det, er man ogsaa villig til at skaffe de nødvendige Kræfter til Veje, saa at Undervisningen kan blive til Glæde og